

“Η Αγία Ελένη ήταν μια αγιασμένη μάνα που δίδαξε με τη ζωή της”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Την Πέμπτη, 20 Μαΐου, παραμονή της εορτής των Ισαποστόλων Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος μετέβη στον φερώνυμο Ιερό Ναό, στο προάστιο Newtown του Σύδνεϋ, και χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό, πλαισιούμενος από τον Ιερατικώς Προϊστάμενο του Ναού, π. Νεκτάριο Ζορμπαλά, και από άλλους ιερείς της πόλεως του Σύδνεϋ.

Στην ομιλία του, αφού απήθυνε τις αναστάσιμες ευχές του προς το πολυπληθές εκκλησίασμα, με την προτροπή να δίνει έμφαση και στο τρίτο τμήμα του Ύμνου του Θριάμβου: “καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡ χαρισάμενος”, προκειμένου να παίρνει δύναμη, κουράγιο και ελπίδα, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στους

τιμώμενους Αγίους, στον Μέγα Κωνσταντίνο και τη μητέρα του, Ελένη, σημειώνοντας τα πολύτιμα διδάγματα που μπορούν να αντλήσουν οι σύγχρονοι Χριστιανοί από τους βίους τους.

Για τον Άγιο Κωνσταντίνο, παρατήρησε ότι όχι τυχαία η Εκκλησία μας τον έχει ονομάσει “Μέγα”, καθότι αφενός η προσφορά του στον Χριστιανισμό είναι ανεκτίμητη κι αφετέρου το έργο που επιτέλεσε ως Αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν πολυσύνθετο και πρωτοποριακό για την εποχή του. Πέρα από την έκδοση του Διατάγματος των Μεδιολάνων, τη σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια και την ίδρυση της Βασιλίδος των πόλεων, της Κωνσταντινουπόλεως, υπενθύμισε άλλες σημαντικές πτυχές του έργου του, όπως η θέσπιση, για πρώτη φορά, οικονομικού βοηθήματος για τις πολύτεκνες οικογένειες, η καθιέρωση της Κυριακής ως ημέρας αργίας, αλλά και η παροχή οικονομικής στήριξης προς τις μητέρες, ούτως ώστε να είναι σε θέση να θρέψουν του παιδιά τους και να αποτρέπεται η πρακτική της αμβλώσεως.

Συνοψίζοντας και επικαλούμενος το σχετικό τροπάριο, το οποίο αποδίδει στον Μ.Κωνσταντίνο “Σολομώντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Ἀποστόλων τὴν ὀρθοδοξίαν”, ο Αρχιεπίσκοπος παρότρυνε τους πιστούς να έχουν κι εκείνοι στη ζωή τους σύνεση, πραότητα και ορθόδοξο φρόνημα.

Αναφερόμενος στον βίο και το έργο της Αγίας Ελένης, ο Σεβασμιώτατος διέκρινε χαρακτηριστικά ότι θα μπορούσε να αποκαλείται και “Αγία Μητέρα”. Κι αυτό, διότι, πιστεύοντας στον Χριστό και έχοντας μεγάλη ευλάβεια στην ψυχή της, φρόντισε για την υποδειγματική ανατροφή του παιδιού της, που περιλάμβανε και τη μετάδοση της αγάπης της για τον Χριστό. **“Η Αγία Ελένη ήταν μια αγιασμένη μάνα”, τόνισε χαρακτηριστικά, επισημαίνοντας ότι δίδαξε τον Μέγα Κωνσταντίνο, όχι με λόγια, αλλά με τη ζωή και με το παράδειγμά της. Υπενθύμισε, εξάλλου, ότι διακρινόταν για τη θερμή προσευχή της στον Θεό, παρατηρώντας χαρακτηριστικά ότι “τα γόνατά της ήταν ματωμένα”.**

Κλείνοντας, ο Αρχιεπίσκοπος απευθύνθηκε προς το εκκλησίασμα και προέτρεψε τις παριστάμενες μητέρες και γιαγιάδες να έχουν ως πρότυπό τους την Αγία Ελένη και να διδάξουν αντίστοιχα με το παράδειγμά τους τα παιδιά και τα εγγόνια τους.

